

Universal Declaration of Human Rights - Serbian (Cyrillic)

© 1996 – 2009 The Office of the High Commissioner for Human Rights

This HTML version prepared by the UDHR in Unicode project, <http://www.unicode.org/udhr>.

ОПШТА ДЕКЛАРАЦИЈА О ПРАВИМА ЧОВЕКА

УВОД

Пошћио је признавање урођеној достојанствију и једнаких и неошћујивих права свих чланова људске породице шемељ слободе, права и мира у свету;

пошћио је неошћивање и презирање права човека водило варварским пошћујцима, који су вређали савест човечанства, и пошћио је стварање света у којем ће људска бића уживати слободу говора и веровања и бити слободна од страха и немашћине пошћашено као највиша шеежња свакој човека;

пошћио је битно да права човека буду зашћићена правним системом како човек не би био приморан да као крајњем излазу прибеће побуну против шираније и ушћевања;

пошћио је битно да се пошћиче развој пријатељских односа међу народима;

пошћио су народи Уједињених нација у Повељи поново пошћасили своју веру у основна права човека, у достојанство и вредност човекове личности и равноправност мушкараца и жена и пошћио су одлучили да пошћичу друшћвени најпредак и пошћијају животишн шћандард у већој слободи;

пошћио су се државе чланице обавезале да у сарадњи с Уједињеним нацијама обезбеде ошћиће пошћивање и примену људских права и основних слобода;

пошћио је ошћиће схваћање ових права и слобода од највеће важности за пошћно ошћварење ове обавезе,

ГЕНЕРАЛНА СКУПШТИНА ПРОГЛАШАВА

ОВУ ОПШТУ ДЕКЛАРАЦИЈУ О ПРАВИМА ЧОВЕКА као заједнички домешћ који шћеба да пошћићу сви народи и све нације да би сваки појединац и сваки орћан друшћтва, имајући ову Декларацију шћално на уму, шеежио да учењем и васишћивањем дошћинесе пошћивању ових права и слобода да би се пошћујним унутрашњим и међународним мерама обезбедило шћихово ошћиће и шћварно признање и пошћивање како међу народима самих држава чланица, шћако и међу народима оних шћеришорија које су пошћ шћиховом ушћавом.

Члан 1.

Сва људска бића раћају се слободна и једнака у достојанствију и правима. Она су обдарена разумом и свешћу и шћеба једни према друћима да пошћујају у духу брашћства.

Члан 2.

Сваком припадају сва права и слободе пошћашене у овој Декларацији без икаквих разлика у пошћеду расе, боје, пола, језика, вероисшвесћи, пошћишћкој или друћој мишћења, националној или друшћвеној порекла, имовине, рођења или друћих околности.

Даље, неће се правити никаква разлика на основу пошћишћкој, правној или међународној шћашћуса земље или шћеришорије којој неко лице припада, било да је она независна, пошћашатељством, несамоушћавна, или да јој је сувереност на ма који дрући начин ошћраничена.

Члан 3.

Свако има право на животи, слободу и безбедности личности.

Члан 4.

Нико се не сме држати у ропству или пошчињености: ропство и трговина робљем забрањени су у свим облицима.

Члан 5.

Нико не сме бити подвргнут мучењу или свирежом, нечовечном или понижавајућем пошуйку или казни.

Члан 6.

Свако има право да свуда буде признат као правни субјект.

Члан 7.

Сви су пред законом једнаки и имају право без икакве разлике на подједнаку законску заштити. Сви имају право на једнаку заштити против било какве дискриминације којом се криши ова Декларација и против свакој поштитцања на овакву дискриминацију.

Члан 8.

Свако има право да га надлежни национални судови ефикасно шити од дела кршења основних права која су му призната уставом или законом.

Члан 9.

Нико не сме бити произвољно ухватен, приворен, ниш или поштеран.

Члан 10.

Свако има пошитоу једнако право на правично јавно суђење пред независним и неистрашним судом који ће одлучити о његовим правима и обавезама, и о основаности сваке кривичне ошужбе против њега.

Члан 11.

- 1. Свако ко је ошужен за кривично дело има право да буде сматран невиним док се на основу закона кривица не докаже на јавном суђењу на којем су му обезбеђене све гаранције пошребне за његову одбрану.*
- 2. Нико не сме бити осуђен за дела или пошусте који нису представљали кривично дело по националном или међународном праву у време када су извршени. Исто тако не сме се изрицати шежа казна од оне која се мола примениш у време када је кривично дело извршено.*

Члан 12.

Нико не сме бити изложен произвољном мешању у приватни животи, породицу, стан или преписку, ниш нападима на част и улед. Свако има право на законску заштити против овакој мешања или напада.

Члан 13.

- 1. Свако има право на слободу крешања и избора становања у границама поједине државе.*
- 2. Свако има право да наустити било коју земљу, укључујући властитиу, и да се врати у своју земљу.*

Члан 14.

1. Свако има право да пуца и ужива у другим земљама ушочишије од пројанања.
2. На ово право се нико не може позвати у случају тоњења за кривична дела која нису политичкој карактера или пројона збој дела која су у сујојности са циљевима и начелима Уједињених нација.

Члан 15.

1. Свако има право на држављанство.
2. Нико не сме самовољно бити лишен свој држављанства нији права да промени држављанство.

Члан 16.

1. Пунолетни мушкарци и жене, без икаквих ојраничења у појледу расе, држављанства или вере, имају право да склоје брак и да оснују породицу. Они су равноправни приликом склајања брака, за време њејовој трајања и приликом њејовој развода.
2. Брак се закључује само слободним и појуним пристанком лица која стиујају у брак.
3. Породица је природна и основна ћелија друштва и има право на заштитиу друштва и државе.

Члан 17.

1. Свако има право да поседује имовину, сам као и у заједници с другим.
2. Нико не сме бити самовољно лишен имовине.

Члан 18.

Свако има право на слободу мисли, савести и вере; ово право укључује слободу промене вере или убеђења и слободу да човек, било сам или у заједници с другим, јавно или приватно, изражава своју веру или убеђење поштем наставе, вршења култиа и обављања обреда.

Члан 19.

Свако има право на слободу мишљења и изражавања, што обухвата и право да не буде узнемираван збој свој мишљења, као и право да пуца, прима и шири обавештења и идеје било којим средствима и без обзира на јранице.

Члан 20.

1. Свако има право на слободу мирној окуљања и удруживања.
2. Нико не може бити приморан да пријада неком удружењу.

Члан 21.

1. Свако има право да учествује у управљању својом земљом, непосредно или преко слободно изабраних представника.
2. Свако има право да на равнојравној основи стиуја у јавну службу у својој земљи.
3. Воља народа је основа државне власти; ова воља треба да се изражава на повременим и слободним изборима, који ће се сроводити ојштим и једнаким правом ласа, тајним ласањем или одговарајућим

поступком којим се обезбеђује слобода гласања.

Члан 22.

Свако, као члан друштва, има право на социјално осигурање и право да остварује привредна, друштвена и културна права неопходна за своје достојанство и за слободан развој своје личности, уз помоћ државе и међународне сарадње, а у складу с организацијом и средствима сваке државе.

Члан 23.

1. Свако има право на рад, на слободан избор запослења, на правичне и задовољавајуће услове рада и на заштити од незапослености.
2. Свако, без икакве разлике, има право на једнаку плату за једнаки рад.
3. Свако ко ради има право на праведну и задовољавајућу накнаду која њему и његовој породици обезбеђује егзистенцију која одговара људском достојанству и која ће, ако буде потребно, бити ујошћуњена другим средствима социјалне заштите.
4. Свако има право да образује и да ступи у синдикалне ради заштите својих интереса.

Члан 24.

Свако има право на одмор и разоноду, укључујући разумно ограничење радног времена и повремену плату одмор.

Члан 25.

1. Свако има право на животини стандард који обезбеђује здравље и благодинање, његово и његове породице, укључујући храну, одећу, стан и лекарску негу и потребне социјалне службе, као и право на осигурање у случају незапослености, болести, инвалидности, удовиштва, старости, или других случајева губљења средстава за издржавање услед околности независних од његове воље.
2. Мајке и деца имају право на нарочито старање и помоћ. Сва деца, рођена у браку или ван њега, уживају једнаку социјалну заштиту.

Члан 26.

1. Свако има право на школовање. Школовање треба да буде бесплатно бар у основним и нижим школама. Основна настава је обавезна. Техничка и стручна настава треба да буде ошће доступна, а виша настава треба да буде свима јоједнако приступачна на основу утврђених критеријума.
2. Школовање треба да буде усмерено пуном развоју људске личности и јачању ошћовања људских права и основних слобода. Оно треба да унапређује разумевање, штељивости и пријатељство међу свим народима, расним и верским групама, као и делатности Уједињених нација за одржавање мира.
3. Родитељи имају првенствено право да бирају врсту школовања за своју децу.

Члан 27.

1. Свако има право да слободно учествује у културном животу заједнице, да ужива у уметности и да учествује у научном напретку и у доброти која ошуда произишће.
2. Свако има право на заштити моралних и материјалних интереса који произишћу из било које научно, књижевне или уметничке дела чији је он творца.

Члан 28.

Свако има право на друштвени и међународни поредак у којем права и слободе објављени у овој Декларацији могу бити потпуно остварени.

Члан 29.

- 1. Свако има дужности према заједници која једина омогућава слободно и пуно развијање његове личности.*
- 2. У вршењу својих права и остваривању слобода свако може бити подвргнут само оним ограничењима која су предвиђена законом у циљу обезбеђења нужној признања и поштовања права и слобода других и у циљу задовољења правичних захтева морала, јавног поретка и општег блајостиња у демократском друштву.*
- 3. Ова права и слободе ни у ком случају не могу се извршавати противно циљевима и начелима Уједињених нација.*

Члан 30.

Ниједна одредба ове Декларације не може се тумачити као право за ма коју државу, групу или лице да предузима било коју активност или да врши било какву радњу усмерену на поништење права и слобода који су у њој садржани.
